

ensstemmelse hermed. Jeg vil gerne hertil sige, at selvfølgelig hører Bestemmelserne om det offentliges Stilling til Ægtefællernes Underholdsbidrag overfor hinanden eller overfor Børnene systematisk hjemme i Fattigloven, og jeg mener ogsaa personligt, at denne Lov indeholder det fornødne i saa Henseende, dog ikke som Bemærkningerne siger i § 2, jfr. § 9, men derimod i § 10, 2det Stykke, hvor der staar: „Ingen Overenskomst, hvorved den af de foregaaende Paragraffer flydende Forsørgelsespligt helt eller delvis er overført paa en anden, eller hvorved en Forsørger helt eller delvis har fraskrevet sig Forsørgelsesretten, kan lige overfor det offentlige frigøre den efter Loven forpligtede“. Det er efter min Mening denne Bestemmelse, der er den afgørende, men jeg mener ikke, at den højtærede Justitsminister har Ret i, at Praksis altid har været i Overensstemmelse hermed.

Da jeg i Formiddags modtog disse Ændringsforslag, ringede jeg ud til Frederiksberg Forsørgelsesvæsen for at faa nogle Sager frem, af hvilke jeg mente, det fremgik, at Praksis ikke havde været i Overensstemmelse med Ministerens Opfattelse. Nu er det imidlertid ikke saa let for en stor Institution i Løbet af en Times Tid at finde Sagerne. Jeg har derfor faaet 3 Sager saa sent, at jeg ikke har faaet sat mig saa nøje ind i dem, at jeg tør udtale mig om mere end den ene. Der er 2 Skrivelser fra Justitsministeriet af 16. August 1917 og 17. Oktober 1918 samt en Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 12. September 1918. De to vil jeg, som sagt, ikke omtale, jeg er ikke helt sikker paa, jeg dér har Ret; men den tredje vil jeg tillade mig overfor den højtærede Justitsminister at læse op, idet jeg springer Navnene over. Det er Justitsministeriets Skrivelse af 17. Oktober 1918. Den lyder saaledes: „I det med Amtets paategnede Erklæring af 3. denne Maaned hertil indsendte Andragende har Direktionen for Frederiksberg Forsørgelsesvæsen for N. N. af Frederiksberg anholdt om, at det hendes Mand O. ved Separationsbevilling af 24. Juni 1911 paalagte Bidrag 10 Kr. maanedlig til hvert af Fællesbørnene“ — her kommer deres Navne — „maa blive forhøjet. Foranlediget heraf skal man meddele til videre Bekendtgørelse, at da Bidraget er vedtaget mellem Ægtefællerne ved de forud for Separationsbevillingens Udfærdigelse gaaende Forhandlinger, er Justitsministeriet med Amtet enig i, at der savnes Hjemmel til at forhøje Bidraget.“ Det er denne Praksis, jeg hævder er ganske i Uoverensstemmelse med Fattigloven og ganske urime-

lig overfor det offentlige, der ikke bør være daarligere stillet, naar Ægtefællerne er separeret, end naar de lever godt sammen. I sidstnævnte Tilfælde er Forsørgelsespligten ubegrænset efter Fattigloven.

Nu siger den højtærede Justitsminister i Dag, at dette Forhold i hvert Fald er ændret ved den Formulering, som § 72 har faaet ved Udvalgets Affattelse, og det tror jeg ogsaa i og for sig er rigtigt. Hvis derfor den højtærede Justitsminister vil give mig Ret i, at den Praksis, der hidtil er fulgt, uanset om den har været rigtig — eller urigtig, hvad jeg hævder, i hvert Fald fremtidig skal vige overfor disse nye Bestemmelser, saa man kan være sikker paa, at disse Bidrag, uanset om det gælder Bidrag mellem Ægtefæller indbyrdes eller Bidrag overfor Børnene, og uanset hvad der er vedtaget ved Forlig mellem Ægtefællerne, selv om dette Forlig er godkendt, vil kunne forandres, saa snart det offentlige træder til — hvis den højtærede Justitsminister vil sige ja til dette, finder jeg ogsaa, det af systematiske Grunde er rigtigt, at det 2det Stykke til § 72, som vi vedtog ved anden Behandling, udgaar.

Med Hensyn til selve Lovforslaget kritiserede jeg ved første Behandling paa Socialdemokratiets Vegne, at Ministeren havde indskrænket det til kun at handle om Indgaaelse og Opløsning af Ægteskab, idet vi beklagede, at det ikke blev en samlet Lov om Ægteskabet og dets Retsvirkninger ogsaa i formueretlig Henseende. Det beklager vi vedvarende, idet vi haaber, at Resten maa komme ret hurtigt. Ved anden Behandling havde vi stillet en Række Ændringsforslag, der tilsigtede at simplificere Reglerne for Ægteskabs Indgaaelse og føre disse nærmere op til Nutidens Krav. Disse Ændringer blev imidlertid stemt ned. Jeg vil ikke desto mindre tilraade, at man, under Forudsætning af, at Justitsministeren giver det Svar, jeg venter, ikke alene stemmer for de nu foreslaaede Ændringsforslag men ogsaa for selve Lovforslaget ved tredje Behandling. Jeg maa indrømme, dels at det er en Fordel at have Ægteskabsreglerne samlet i en Lov, dels at denne Lov under alle Omstændigheder indeholder betydelige Fremskridt i Forhold til den nugældende Ordning.

Justitsministeren (Rytter): Jeg skal med Hensyn til, hvad det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) udtalte, bemærke, at jeg opfatter Reglerne paa samme Maade, som han her har udtalt. Jeg kan derimod ikke se, om den Fortolkning, det ærede